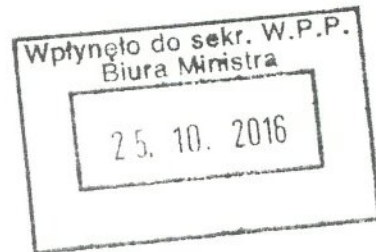

161025-00987

P. J. Borkowski

Łódź, dnia 11 października 2016 r.

Szanowny Pan

Minister Sprawiedliwości i Prokurator Generalny

Ministerstwo Sprawiedliwości

00- 950 Warszawa

Al. Ujazdowskie 11

PETYCJA

Działając na podstawie i w oparciu o przepisy ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z dnia 5 września 2014 r. poz. 1195) wnosimy :

- o zmianę art. 390 par 1 kpc poprzez wprowadzenie **obowiązku** sądu apelacyjnego zgłoszenia do rozstrzygnięcia przez sąd najwyższy rozbieżności w orzecznictwie

DL1054-111/16

J. Szwarc
P.J. Borkowski - petycja
podjęcie zgłoszenia i postępowanie
z arch. i petycjami i petycjami

sądowym polegającej na wektorowo odmiennych rozstrzygnięciach sądowych w tożsamym stanie faktycznym i prawnym, **tożsamej jednej stronie procesu i grupie podmiotów po drugiej stronie procesów, gdy każdy z podmiotów w tej grupie jest w identycznej sytuacji faktycznej i prawnej.**

Stan faktyczny :

Jesteśmy byłymi pracownikami RUCH SA. Zostaliśmy zwolnieni w ramach zwolnień grupowych jakie miały miejsce w tej spółce nieprzerwanie od pięciu lat. W sumie w okresie 2010- 2015 tj po prywatyzacji RUCH SA w roku 2010 poprzez sprzedaż akcji spółce Lurena Investment B V , zwolniono w ramach zwolnień grupowych około dwa i pół tysiąca pracowników.

Wystąpiliśmy przeciwko RUCH SA na drogę sądową w związku z niewypłaceniem trzymiesięcznych odpraw przysługujących nam na mocy art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. *o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników* (Dz. U. z 13 marca 2003 r. nr.90 poz.844 z późn. zmianami)

Nasze powództwa zostały prawomocnie oddalone, a ponieważ przysługujące odprawy są niższe niż 10.000 zł – nie przysługuje nam skarga kasacyjna.

W ciągu pięciu lat (2010- 2015) – toczyło się w całym kraju kilkaset postępowań sądowych przed sądami pracy z pozwów byłych pracowników będących w takiej samej sytuacji faktycznej i prawnej , przeciwko RUCH SA o wypłatę odpraw.

W zależności od właściwości miejscowej sądu, gdzie toczy się spór- w sprawach **zapadają od pięciu lat różne wyroki : w jednych sprawach powództwa są przez sądy uwzględniane w całości, w innych w całości oddalane. Żaden z sądów nie podjął inicjatywy ujednolicenia orzecznictwa.**

Ten stan dokumentują przesłane w załączeniu do niniejszej petycji :

- 1) wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 23 marca 2016 r.- sygn. akt. XI P 776/14 (zał. nr 1)
- 2) wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 28 czerwca 2016 r. – sygn. akt. VII Pa 131/16 (zał. nr 2)
- 3) apelacja w sprawie XI P. 776/14 z dnia 21 kwietnia 2016 r. (zał. nr.3)
- 4) głos do protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 20 czerwca 2016 r. sygn. akt.VII Pa 131/16 (zał. nr 4)
- 5) wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 stycznia 2014 r. sygn. akt. VI Pa 111/13 (zał. nr 5)
- 6) wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 6 lutego 2015 r. sygn. akt. VI Pa 100/14 (zał. nr 6)
- 7) wyrok Sądu Rejonowego IX Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie z dnia 5 września 2016 r. sygn. akt. IX P. 208/15

W sprawach tych nie można mówić o tożsamości stosunku prawnego, który zachodzi w sytuacji gdy wyrok jest tożsamy zarówno od strony przedmiotowej jak i podmiotowej czyli dotyczy tych samych osób oraz tych samych praw i obowiązków pomiędzy tymi osobami, a inaczej mówiąc gdy

podmiotem rozstrzygnięcia w wyroku są te same prawa i obowiązki dotyczące tych samych podmiotów wynikające z określonych norm prawnych, które pomiędzy nimi były przedmiotem rozstrzygnięcia. Tożsama jest bowiem jedynie strona pozwana (RUCH SA) i tożsame są prawa i obowiązki będące przedmiotem rozstrzygnięcia . Stroną powodową są natomiast imiennie określone w pozwie pracownicy o różnych imionach i nazwiskach- aczkolwiek występujący z tożsamymi roszczeniami, (o odprawę) będący w takiej samej sytuacji i mający takie same uprawnienia.

Podkreślić należy, że analiza spraw wykazuje, że w postępowaniach dowodowych toczących się wg obowiązującej w polskim procesie cywilnym zasady kontrydiktoryjności przesłuchiwanie są ci sami świadkowie i zgłaszane takie same dowody.

Art. 390 par 1 kpc daje sądowi apelacyjnemu jedynie **możliwość** przedstawienia zagadnienia budzącego poważne wątpliwości do rozstrzygnięcia sądowi najwyższemu – nie nakłada jednak na sąd apelacyjny takiego **obowiązku**. W opisanej sprawie doprowadza to do sytuacji, że w majestacie prawa trzymiesięczne odprawy określone w art. 8 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. *o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników* (Dz.U. z 13 marca 2003 r. nr.90 poz.844 z późn. zmianami) w otrzymuje część pracowników, a innej części pracowników, prawomocnymi wyrokami sądów tego prawa się odmawia. Korzysta na tym pracodawca, który wypłaca odprawy jedynie na podstawie wyroków sądowych. Pracownicy , którzy nie wystąpili do sądu, bądź uzyskali wyrok oddalający ich powództwo – odpraw nie otrzymują. Przypomnieć należy, że pracowników takich jest ponad dwa tysiące. „ Oszczędności „ pracodawcy tj Lurena Investment B V jako nabywcy akcji RUCH SA z tego tytułu mogą sięgać nawet kilkunastu milionów złotych , co w kontekście faktu, że sprawę prywatyzacji RUCH SA badają obecnie organy ścigania też ma swoją wymowę.

Stanowi to, w naszej ocenie, naruszenie art.45 ust.1 Konstytucji RP tj naruszenie prawa do sprawiedliwego, jawnego i bezstronnego rozpatrzenia sprawy. Prawo do jawnego, sprawiedliwego i bezstronnego rozpatrzenia sprawy oznacza jednolitość orzekania w sprawach tożsamych zdarzeń w kontekście zapewnienia spójności ocen i ich konsekwencji prawnych. Przyjęte w art. 45 ust.1 Konstytucji RP rozwiązanie ma zatem doniosłe znaczenie z punktu widzenia porządku publicznego, gdyż eliminuje ryzyko wektorowo rozbieżnych orzeczeń co do tożsamych zachowań osób. Stanowi tym samym element systemu realizacji ustrojowej zasady zaufania do Państwa i prawa, jako pochodnej zasady demokratycznego państwa prawnego wynikającej z art. 2 Konstytucji RP.

Odmienne traktowanie przez sądy grupy podmiotów (pracowników tego samego pracodawcy) będących w takiej samej sytuacji faktycznej i prawnej jest niesprawiedliwe i krzywdzące.

Zdajemy sobie sprawę, że wydawanie orzeczeń o różnej treści jest przejawem niezależności sędziego w wyrokowaniu i przejawem jego samodzielności w prawnej interpretacji danego zagadnienia. Jednakże w sytuacji, gdy sądowi znana jest rozbieżność orzecznictwa w sprawie, gdzie występuje identyczność jednej strony i identyczność grupy podmiotów po drugiej stronie (strony się na nią w procesie powołują) okazuje się, że pozostawienie sądowi jedynie ” możliwości „ (a nie obowiązku) przedstawienia zagadnienia do rozstrzygnięcia sądowi najwyższemu – wydaje się być niewystarczające, skoro sami sędziowie w kilkuset procesach toczących się w całym kraju, nie

dostrzegają, że stanowi to sytuację niepożądaną i podważającą zaufanie do wymiaru sprawiedliwości i nie widzą potrzeby wystąpienia do sądu najwyższego o rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego.

Na podstawie art.13 ustawy o petycjach wnoszę o powiadomienie nas na adres wskazany jako adres korespondencyjny, w formie pisemnej listem poleconym o sposobie załatwienia niniejszej petycji wraz z uzasadnieniem, bez zbędnej zwłoki – zgodnie z art. 10,1 ustawy o petycjach.

Nie wyrażamy zgody na ujawnienie na stronie internetowej danych osobowych osób wnoszących petycję.

Załączniki : szt. 7 – wymienione w petycji.